

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

"מלך המשיח... עומד על גג בית המקדש
והוא משמיע להם לישראל ואומר
עניים הגיע זמן גאולתכם" - כפי
שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה

ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' חיי שרה, מבה"ח כסלו
הי' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

שפז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת
הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה
אנטיאן
נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

כתי"ק - פרסום ראשון

ב"ה

3 דבר מלכות

לשם מה מתקיים כינוס השלוחים העולמי? / קטעים משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

"עונים הגיע זמן גאולתכם" / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

11 "וילחום מלחמות ה' - וינצח"

אם ראש הממשלה מרגיש שאינו עומד בלחצים - שיתפטר! / שיחה בענין שלימות הארץ

13 "הקהל את העם"

"הקהל" שייך גם לתינוק בן יומו / שיחות והוראות בנוגע לשנת "הקהל"

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מעשה אבות סימן לבנים / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ חיי שרה ה'תשי"ט

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי הב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

אזי אויך יעדער איד בכל זמן ובכל מקום האָט כלל נישט וואָס צו שרעקן זיך פון די וואָס
 מיינען אז כוחי ועוצם ידי כו'. ער פאַרבינדט זיך מיטן אויבערשטן למעלה מטעם ודעת, און
 טראָגט דאָס אַראָפּ אויך בימינו דחול ובעובדין דחול, און מאַכט פון די גשמיות כלים צו
 אלקות, תולדות יצחק ברוחניות, און דורך דעם ווערט נמשך אויך אין תולדות יצחק
 כפשוטו, אַז יוצאי חלציו של יצחק זיינען מנצח די אַלע וועלכע זיינען לוחם כנגד ה' ותורתו,
 וכמלחמת עוג - איז דאָס די הקדמה והכנה צום איינעמען ארץ ישראל ארץ הקדושה -
 ע"י משיח צדקנו בב"א.

אזי אויך יעדער איד בכל זמן ובכל מקום האָט כלל נישט וואָס צו שרעקן זיך פון די וואָס
 מיינען אז כוחי ועוצם ידי כו'. ער פאַרבינדט זיך מיטן אויבערשטן למעלה מטעם ודעת, און
 טראָגט דאָס אַראָפּ אויך בימינו דחול ובעובדין דחול, און מאַכט פון די גשמיות כלים צו
 אלקות, תולדות יצחק ברוחניות, און דורך דעם ווערט נמשך אויך אין תולדות יצחק
 כפשוטו, אַז יוצאי חלציו של יצחק זיינען מנצח די אַלע וועלכע זיינען לוחם כנגד ה' ותורתו,
 וכמלחמת עוג - איז דאָס די הקדמה והכנה צום איינעמען ארץ ישראל ארץ הקדושה -
 ע"י משיח צדקנו בב"א.

מעשה אבות סימן לבנים

בשייכות לפ' השבוע ובקשר עם "כינוס השלוחים העולמי" המתקיים בימים אלו ב"בית חיינו", "בית משיח" – 770, הבאנו צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ חיי שרה ה'תשי"ט (נדפסה לאחמ"כ (בשינויים) בלקו"ש ח"א ע' 45 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק כפי שמופיע בצילום שלפנינו (בא בהדגשה):

אברהם'ס ענין איז געווען, דערציילט די תורה, אחד הי' אברהם. ער איז געווען א איין און איינציקער איד אין דער גאנצע וועלט. די גאנצע וועלט איז געווען פון איין זייט, און ער פון דער צווייטער זייט, און פונדעסטוועגען, ויקרא שם בשם הוי' א-ל עולם, ער האָט מפרסם געווען אומעטום אז א-ל עולם, ניט נאָר א-ל העולם, אז עולם איז אַ באַזונדער זאָך נאָר דער בעה"ב אין עולם איז א-ל, נאָר ויקרא אז עולם אליין איז מציאות מאמיתית מציאות, אלקות, אין עוד מלבדו.

און דורך דער הנהגה פון אברהם'ן, וואָס ער האָט עס מוריש געווען לבנו ליצחק, דורך דעם האָט געקענט זיין תולדותיו של יצחק, תורה מצות ומעשים טובים, און תולדותיו כפשוטו – אז זיי זיינען קיימים ונצבים און עוג נופל בידם.

די הוראה פון דעם צו יעדער אידן איז:

בשעת אַ איד באַטראַכט זיך וואו ער געפינט זיך: ער געפינט זיך אין אַן [עולם] וואָס מעשיו קשים ורעים והרשעים גוברים בו, ער האָט כמה העלמות והסתרים, אפילו באַ זיך אליין איז דאָך רובא דרובא פון טאָג גייט באַ אים אַוועק אויף עניני עוה"ז וועלכע שטייען מיט אַ תוקף אַנטקעגען די ענינים פון קדושה, ווי גבורתו של עוג לגבי תינוק בן שמונה און נאָך מער, ובפרט די העלמות והסתרים שמבחוץ, אַזוי אויך אידן בכלל זיינען דאָך – אתם המעט מכל העמים,

ובשעת אַז ער טוט אין ענינים פון קדושה ווער רעט נאָך אַז ער מאַכט משתה גדול, וראו כל עמי הארץ כי [שם] ה' [נקרא] עליך, קומען אַזוינע וואָס זאָגן אַז מען קען אים צורייבן און מאַכן דערפון אין ואפס,

קען ער דאָך אַ טראַכט טאָן – פון וואָנענט וועט ער נעמ[ען] כח אויף תורה מצות ומעשים טובים? און דאָס דאַרף דאָך זיין, דאָס מאַנט מען באַ אים ניט נאָר יו"כ צו נעילה נאָר אַ גאַנץ יאָר, ווי אַזוי קען ער באַייקומען די אַלע העלמות והסתרים?

זאָגט מען עס אַ הוראה: מעשה אבות סימן (ונתינת כח) לבנים. אברהם הוליד את יצחק. ער שטאַמט פון אברהם אבינו, דער פאָטער פון אַלע אידן, וואָס ער איז ניט נתפעל געוואָרן פון דער גאַנצער וועלט און געשריען א-ל עולם, אַז די וועלט איז אלקות, אין עוד מלבדו, און דורך דעם איז – הוליד את יצחק, ביידע ענינים אין דעם כו'.

לשם מה מתקיים כינוס השלוחים העולמי?

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאָר עכשיו בעבודת השליחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות! • כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*

שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"²), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

מזה מובן, שבוה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

. . . בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא

בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ – צדיק להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: לקבל את פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

. . . כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחודשים והשבועות האחרונים): שעל-פי הודעת חז"ל שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו,

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל. (2) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(1) סנהדרין צז. ב.

”הקהל” שיוך גם לתינוק בן יומו

בנוגע להקהל יש הדגשה מיוחדת ע”ד השייכות לכל אחד ואחת, למגדול ועד קטן – שהרי התוכן ד”הקהל” הוא ”הקהל את העם האנשים והנשים והטף”¹.

ובהקדמה:

אע”פ שהפעולה ד”הקהל” שייכת למלך (או הגדול שבעם)², שהוא המקהיל את האנשים והנשים והטף, ואילו הם (האנשים והנשים והטף) אינם אלא ”מקבלים”, שפעלו אצלם הענין ד”הקהל” עי”ז שהקהילו אותם – מ”מ, הסיבה לכך שיכולים לפעול עליהם, היא מכיון שמגלים אצלם ענין שלהם, היינו, לא רק דבר שבכחם בלבד, אלא גם רצונם האמיתי, ועד שנמשך בפועל ממש, ”למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה’ אלקיכם ושמדו לעשות גו’ כל הימים”¹, יראה שלהם, ושמירה ועשי’ שלהם, ולא רק ”קב שלו”³ (קב אחד בלבד), אלא, שכל ה”עשרה קבין” הם שלו – של כל אחד ואחת מ”האנשים והנשים והטף”, עד לקטני קטנים⁴.

ועוד וג”ז עיקר:

בזמן שביהמ”ק הי’ קיים קיימו מצות הקהל כפשוטה, ”להקהיל כל ישראל אנשים ונשים וטף בכל מוצאי שמיטה בעלותם לרגל ולקריות באזניהם מן התורה פרשיות כו’ והמלך הוא שיקרא באזניהם, ובעזרת הנשים היו קורין כו”⁵. אבל בזמן הזה, שלא שייך קיום מצות הקהל כפשוטה – יכול וצריך כאו”א להקהיל את אלו השייכים אליו למקום קדוש, ע”ד ובדוגמת ביהמ”ק, ”ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם”⁶, בית הכנסת ובית המדרש (”מקדש מעט”⁷), בית תורה, בית תפלה, או בית גמ”ח⁸, ועד לבית פרטי שנעשה בית תורה תפלה וגמ”ח, אשר, בענין זה יכול וצריך לפעול כל אחד ואחת, להקהיל את אלו שיש לו השפעה עליהם, בדוגמת ה”מלך”, ולקריות באזניהם פרשיות מן התורה כו’.

ובפרטיות יותר – בנוגע לעצמו, שכאו”א צריך להקהיל את כל פרטי הכחות שלו (שהם בדוגמת ”האנשים והנשים והטף”), שישמעו קריאת הפרשיות מהמלך שבו – ”חלק אלקה ממעל ממש”⁹, שמהוה ומחי’ ומקיים כל מצאותו.

וענין זה שייך גם לקטנים וקטני קטנים, ואין צורך להמתין עד שנעשה בר-מצוה – שהרי לא מדובר כאן אודות עבודה בפועל, במחשבה דיבור ומעשה (שבזה מודגש החילוק

המשך בסוף ע’ 12

ביד תשלח”, השליחות של משיח צדקנו:

כמדובר לעיל, הודיע כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה, ועומדים כבר מוכנים, ”עמדו הכן כולכם”, לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני³) ש”הגיע זמן גאולתכם” מזה ש”מלכיות מתגרות זו בזו”⁴, בפרט במדינות הערביים [כולל מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה ”ועידת השלום”, הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען ”שלום” כביכול, ובפועל נתגלה ש”לא דובים ולא יער”! ואכ”מ].

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה’תשנ”א ראשי-תיבות ה’י’ תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – ה’ תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה”וילחום מלחמת ה” וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של ”נצח” ג’ – גילוי שער הנו”ן, צ’ – שנת הצדיק (כפי שבני”קראו לשנה זו) וח’ – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁵).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת

השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ”ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש”בכל דור ודור נולד א’ מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל”⁶, ”א’ הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי”ת וישלחו כו”⁷, ועל-פי הודעת כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, והמשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה”שלח נא ביד תשלח”, השליחות של כ”ק מו”ח אדמו”ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פרשת חיי-שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים) שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כוח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו.

ונוסף לזה זהו שבת מברכים חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש-חודש], חודש הגאולה, וחודש מתן-תורה דפנימיות התורה⁸, החודש השלישי בימי הגשמים [כנגד החודש השלישי בימי הקיץ (חודש סיון) – החודש

(1) וילך לא, יב. (2) ראה לקו”ש נצוי” תשמ”ז הערה 20. וש”נ. (3) ראה ב”מ לח, א. (4) ראה רמב”ן וילך שם. הנסמן בלקו”ש חכ”א ע’ 489 בהערה. (5) רמב”ם הל’ חגיגה רפ”ג. (6) פ”י הברטנורא למגילת רות. (7) ראה שו”ת תת”ס חו”מ (ח”י) בסופו (סצ”ח). וראה שד”ח פאת השדה מע’ האל”ף כלל ע’ ועוד. (8) ראה לקוטי לוי”צ אגרות-קודש ע’ רה. ריז. (9) תניא רפ”ב. (1) תרומה כה, ח. (2) מגילה כט, א. (3) ומה טוב – בית שיש בו שלשתם יחד, בית שעומד על ג’ העמודים דתורה עבודה (תפלה) וגמ”ח (אבות פ”א מ”ב). (4) רמב”ם הל’ חגיגה רפ”ב. (5) תרומה כה, ח. (6) מגילה כט, א. (7) ומה טוב – בית שיש בו שלשתם יחד, בית שעומד על ג’ העמודים דתורה עבודה (תפלה) וגמ”ח (אבות פ”א מ”ב). (8) ראה רמב”ן וילך שם. הנסמן בלקו”ש חכ”א ע’ 489 בהערה. (9) תניא רפ”ב.

במקרה כזה – לא תרביץ על מצפוננו האחריות הכבדה שהוא-הוא זה שהעמיד את כל היהודים היושבים בארץ הקודש במצב של סכנה בטחונות חמורה!...

ואפילו אם הוא אינו רואה מישהו אחר שיוכל לעשות יותר טוב ממנו – אין זו הוכחה, מכיון שהוא **”משוחד”!**

תחזיר את ה'מנדט' שלך לאלו שבחרו בך, והם ימצאו מישהו אחר שיוכל לעמוד גם בפני לחץ כזה, כדי שלא לסכן את בטחונם של שלשה מליון יהודים!...

זאת ועוד:

אפילו אם כל שלשת מליון היהודים יבחרו בו, ויסמכו את ידיהם על החלטתו כו' – הרי כשמדובר אודות דבר שיעמידם במצב של סכנת נפשות, אין הדבר תלוי בהם כלל!

משל למה הדבר דומה – לאדם שיחליט לאבד את עצמו לדעת, באמרו, שהוא 'בעל-הבית' על עצמו, ואף א' אינו יכול לומר לו כיצד להתנהג בחייו הפרטיים, מכיון שחי במדינה דמוקרטית...!

גם במדינה דמוקרטית כמו 'ניו-יורק' כאשר יטפס אדם על 'גשר ברוקלין' ויאיים לקפוץ לתוך הנהר, יזעיקו מיד את המשטרה ו'מכבי-האש', ויעשו את כל המאמצים להערים עליו ולמנוע ממנו לבצע את איומו!

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו של אדם אחד – הרי על-אחת-כמה-וכמה כשמדובר אודות בטחונם של שלשה מליון יהודים, שאין רשות לאף אחד, גם לא להם בעצמם, לסכן את בטחונם!

ובכן, גם אם אי-אפשר לתבוע ממנו לשנות את עמדתו ולעמוד בתוקף כו' (שהרי אינו חייב להתנהג לפי עמדתו ושיטתו של מישהו אחר) – אפשר לתבוע ממנו שיתפטר מתפקידו, ולא יהי' הוא הגורם לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים!

(משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

המשך מעמוד 13:

שבין לפני בר-מצוה ולאחרי בר-מצוה), כי אם, אודות עצם מציאותה של הנשמה, "חלק אלקה ממעל ממש" שנמצאת בתוכו פנימה תיכף ומיד בשעה שנוולד ויצא לאויר העולם¹⁰.

[.] ומזה מובן, שבנוגע לענין ד"הקהל" ישנה הדגשה מיוחדת ע"ד השייכות לכל אחד ואחת, למגדול ועד קטן, כולל גם בנוגע לענין של הוספה, עד לאופן של חידוש ממש.

(תרגום חפשי משיחת ליל ו' דחג הסוכות ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

10. וכמ"ש רבינו הזקן בשו"ע (או"ח מהדו"ת סוס"ד) נפש זו דקדושה . . . במצות מילה" - הכוונה לכניסה ש"גמר ועיקר כניסת נפש הקדושה באדם הוא ב"ג שנים בגילוי, אבל גם לפני" (בשעה שנוולד ויצא לאויר העולם) נמצאת בו הנשמה.

של מתן-תורה הנגלית⁸. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (על-דרך לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"⁹, שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה בגוף, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹⁰ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ד בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח . . . מרחפת על פני המים").

מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעומדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מיוסדת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך **להביא** לימות המשיח"¹¹: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכמה מקומות), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – **"להביא"**, הוא עושה כל התלוי בו כדי

להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (לשון רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹², אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"¹² וכו').

והכוונה בפשטות היא – שמכיונס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו', לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתורה שבכתב ושבעל-פה באופן המתקבל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי, בלי יוצא מן הכלל כלל.

ויהי רצון, שעל-ידי שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות בכל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יונחו ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי האמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר **נתאחד** עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבע דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את

11) ברכות פ"א מ"ה.

9) בראשית ב, ו.

12) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

10) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

אם ראש הממשלה מרגיש

שאינו עומד בלחצים - שיתפטר!

טענו בשעתו, שמפעילים עליו לחץ כבד שאינו יכול לעמוד בו, ואינו רואה מוצא אחר מלבד להסכים לפירוק הישובים, החזרת השטחים, החזרת בארות-הנפט וכו', תמורת הסכם שלום.

על כך עניתי [לאותו אדם שבאמצעותו התנהלו חילופי הדברים, על מנת להעבירם לזה שהי' אחראי לחתימת הסכם השלום], שאם הוא מרגיש שאינו יכול לעמוד בלחץ כה כבד ואינו רואה מוצא אחר, אזי העצה היעוצה היא - **שיתפטר מתפקידו** ויתן את התפקיד למישהו אחר שיעמוד בלחץ!

כיצד יכול הנך - המשכתי לטעון - לקחת על עצמך אחריות לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים, אך ורק בגלל שמפעילים עליך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו?!

הנך מודה שוויתורים אלו מהווים סיכון רציני למצב הבטחון, אלא מאי - טענתך היא, שאין לך ברירה מכיון שמפעילים עליך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו - ובכן, ישנה עצה פשוטה: הכבד ושב במקומך, ותן את ההנהגה למישהו אחר שיוכל לעמוד בלחץ כזה, כדי שלא לסכן את בטחונם של שלשה מליון יהודים!

אתה אמנם אינך יכול לעמוד בלחץ כזה, אבל יתכן שיימצא מישהו אחר שיוכל לעמוד בלחץ כזה! ואם-כן, מי יאמר שדוקא **אתה** הוא זה שמוכרח לקבל את ההחלטה בדבר - כאשר החלטה זו מהווה סיכון לבטחון היהודים היושבים בארץ הקודש?!

אין לך אדם שנולד שר ('מיניסטר'), ועל-אחת-כמה-וכמה - ראש ממשלה ('פרעמיער מיניסטר')... ואדרבה: אצלו אישית מודגש הדבר ביותר - שהרי במשך כמה-וכמה שנים הי' במצב של גלות בחוץ-לארץ, וגם לאחר בואו לארץ ישראל הי' משך זמן מוכרח להתחבא כו', ורק אחר-כך הגיע מצב שהי' יכול להסתובב באופן חפשי ולהביע את דעותיו, אבל עדיין הי' רחוק ממצב של שלטון, ורק לאחר כמה מהפיכות - עלה לשלטון!

ואם-כן, מה הרעש בכך שכאשר מגיע מצב שלוחצים עליו לסכן את בטחונם של היהודים היושבים בארץ הקודש - **יתפטר מתפקידו** בגלל שאינו יכול לעמוד בפני לחץ כזה?!

גם לאחר שיתפטר מתפקיד 'ראש הממשלה', יוכל להמשיך לחיות חיים תקינים ככל אדם (אפילו בנוגע לג' הדברים שמצינו בגמרא¹ שבהם בני אדם דומין ל"מלאכי השרת"...), הן בנוגע לחיי המשפחה, והן בנוגע לחיים חברתיים, מעמד מכובד וכו', וכו', **ואדרבה:**

(1) תגינה טז, א.

והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקוטי-תורה פרשת ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין - שיר-השירים - של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם, שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממחרים עוד יותר את המשכה בפועל].

עד לאופן שנקבה תסובב גבר, הקב"ה עצמו נותן תודה כביכול לישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות).

והוא מוליך את כל ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך (שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"¹³)), וביחד עם עשר הספירות - הרי עצמותו ומהותו בעצמו, כביכול, הוא משיח צדקנו: "שלח נא ביד תשלח"¹⁴ - שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק, שמא הקב"ה רוצה להחזיק את ישראל עוד רגע אחד בגלות, למען גודל הנחת-רוח שהעבודה בזמן הגלות מסבה לו - זועק יהודי: "כל מה שיאמר לך בעל-הבית עשה חוץ מצא"¹⁵; כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות, "חוץ מצא", חוץ מלהישאר עוד רגע חס-ושלום במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם. מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" - בשנת **ובתחלתה** "יד תשלח" - והבא כבר את הגאולה האמיתית

הוא ר"ת תשנ"ב.

13) תהלים קמז, יט. וראה שמור" פ"ל, ט.

15) פסחים פז, ב.

14) להעיר מהשיבות לשנה זו ד"שלח נא ביד תשלח"

מדור זה מוקדש לזכות החתן התמים **אורי אהרן יואל שי זיסק** והכלה המהוללה **בתי רות תחי שולץ** לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת יחד שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולנח"ד כ"ק אד"ש משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי, לברכות עד בלי די

מבצע מיוחד ל"שנת המאה" - שנת "הקהל"

◆ כל מי שיתרום הקדשה (חד-פעמית, שבועית) על-גבי הקונטרס "יחי המלך", יקבל במקום את הכרך החדש במתנה, ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס לשנה שלימה!

◆ מי שיקדיש מדור שלם בקונטרס (למשך שנה), יקבל במקום סט של שלשה כרכים במתנה (שאת חלקם לא ניתן לקנות), ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס ללא הגבלת זמן!!

לפרטים יש לפנות לכתובת המערכת בארץ הקודש או בחו"ל (ראה ע' 2)

"ענוים הגיע זמן גאולתכם"

[. .] ובהדגשה יתירה מצד השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – ששמו השני (סיום וחותם שמו) יצחק, אשר, עוד בזמנו העיד שנשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים"¹, ולכן ציווה (ונתן כח) "עמדו הכן כולכם"² לקבל פני משיח צדקנו, ועאכו"כ בימינו אלה.

ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל³ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני⁴ "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . . עומד על גג בית המקדש⁵ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תשנ"א - מוגה)

- 1) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- 2) אנ"ק שלו ח"ד ריש ע' רעט.
- 3) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
- 4) ישעי' רמז תצט.
- 5) להעיר מדיק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגו לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

בפרשתנו החלה הגאולה

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ"¹ וכפי שרז"ל² אומרים² שהי' הולך וכושב כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעניני בני חת"³, שכולם הודו שזה שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עי"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון⁴: משום כך נטלו משמו את האות "י".

וכדאיתא בספר פענח רז"א⁵ (ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק⁶

- 1) לך לך יב, ו.
- 2) שם בפרש"י.
- 3) כב, יח.
- 4) מכליתא יתרו פ"א. וראה פרש"י חיי"ש כג, טז.
- 5) חיי שרה כג, טז. וראה לקו"ש ח"כ ע' 309. וש"נ.
- 6) בחוקותי כז, טז.

ליצלן! ומה צריכים לעשות – לרקוד לפני הגוי!

וגם טענה זו מלבישים הם באיצטלא של "יראת שמים": מכיון שלפני כמה מאות שנים היו יהודים שהוכרחו לרקוד – בלבוש "עור דוב" – לפני הגוי... הרי זו "הוכחה ברורה" שכך צריכה להיות הנהגה של יהודים!... ולכן, ממשיכים לטעון, כאשר מבקשים, ובפרט כאשר דורשים, מהקב"ה שתבוא הגאולה מיד, "משיח נאו" – הרי זה בניגוד לדרך שבה נהגו יהודים בדורות שלפנינו "לרקוד בפני הגוי"!!!

[. .] הנהגה כזו, ועוד במסוה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגינקער" [היצה"ר] בכבודו ובעצמו, היודע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידוע פתגם החסידים ש"עשו" הי' לובש "א' זיידענע קאפאטע מיט א גארטל" [=סירטוק של משי וחגור באבנט]...

יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" – הם דברים הפכיים! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטתם אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה ענין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שיהודי צריך להשתדל – בדרכי נועם ובדרכי שלום – לפעול על גוי שיקיים מצוות שנצטוו בני נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה!" ולא לרקוד לפני הגוי מפני שכך עשו שלש מאות שנה לפני הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא⁷ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביאת משיח!... אלא שגם "גלות" זו לא צריכים לתת לו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיחך" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש – מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך"!!! וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח!"

ולא עוד אלא שבדאי שסוכ"ס "יערה עליו רוח ממרום"¹⁶, ויחזור בתשובה – בין אם רצונו בכך ובין אם לאו... ובלשון הידוע¹⁷: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ואז – קרינן בו "יקריב אותו לרצונו"¹⁸, היינו שזובח את יצרו ונפשו בהבמהית, ושב בתשובה אמיתית כו'. (משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

- 13) ברכות ג, סע"א.
- 14) הל' מלכים ספ"ח.
- 15) יל"ש עמוס רמז תקנט.
- 16) ע"פ ל' הכתוב – ישעי' לב, ט.
- 17) ר"ה ו, א. וש"נ. רמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ד הט"ז. תוי"כ ופרש"י ויקרא א, ג.
- 18) ויקרא שם.

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושמח"ת ה'תשס"ב יח"ד שתיכף ומיד יקויים העירוק הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

"זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא [אֲרָאֲפֶרְעֶנְגֶּעֶן] את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשט"ז - לקו"ש ח"א ע' 44)

נבואה גלויה ממש של בעל יום ההולדת

כאשר רואים שישנו "סער גדול בים"¹, "מלכיות מתגרות זו בזו"² – צריכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשלי הסער הגדול הזה"^{2*}, כדי שיהודי ידע שמשיח צדקנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כתלנו"³, שכן, "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח!"

ומכיון שיודעים ש"הנה זה עומד אחר כתלנו" – יש להזדרז "צופוצן די קנעפלאך פון דעם מונדיר" (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו [=לצחצח את כפתורי המדים]), שכן, "אוי ואבוי" ("אָך און וויי") יהי' כאשר יבוא משיח צדקנו וכל ששים ריבוא בני"י יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא יהי' היחידי – "יחיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הכפתורים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ם⁵: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אם הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פעולה זו מביא את הגאולה כעבור רגע אחד בלבד, ובלשון הרמב"ם⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, שהרי מדובר אודות פס"ד להלכה, ובהלכה לא שייך ענין של "צחות!" "הלכה" ו"צחות" הם שני דברים מנוגדים!

וכאמור, יש להזדרז בכל זה, שכן, "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואין מה להמתין יותר! אפילו בזמן הגמרא אמרו שכבר "כלו כל הקיצין"⁷, ועאכו"כ בימינו אלו! וכל הענינים שהיו צריכים לעבור, חבלי משיח וכיו"ב – כתב אדמו"ר האמצעי⁸ בזמנו שכבר יצאו י"ח בכל ענינים אלו, ועאכו"כ לאחרי כל מה שאירע בדורנו – "לא תקום פעמיים צרה"⁹, הרי בודאי ובודאי שכבר צריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה באופן ד"בשובה ונחת תושעון"¹⁰.

ובפרט שרואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדרשי חז"ל אודות עקבתא

(1) יונה א, ד.

(2) מדרש לקח טוב עה"פ לך לך יד, א. וראה ב"ר

פמ"ב, ד.

(2*) יונה שם, יב.

(3) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה

והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ

ח"ה ע' שסז. ועוד.

(4) שיחת שמח"ת תרפ"ט (ספר השיחות תרפ"ח-

10) ישע"ל, טו.

תרצ"א (ברוקלין, תשנ"ה) ע' 42. וש"נ.

(5) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(6) שם פ"ז ה"ה.

(7) סנהדרין צז, ב.

(8) ראה שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).

(9) ל' הכתוב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע'

306 הע' 55.

(10) ישע"ל, טו.

דמשיחא – נתקיימו בשלימותם בדורנו זה!

ומה שישנם כאלו שלועגים לזה כו' – הרי אדרבה: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים כבר בדור האחרון של הגלות, הדור שיזכה לגאולה – בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו הידועה אודות "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני למעלה משמונים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו – נבואה גלויה ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות – דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויביך ה"¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודרגא שני' (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך"¹¹, יהודים שבכלל הם "מאמינים בה' ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פיניע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", היינו, שמחרפים ומלעיגים מענין זה!

והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזוהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויביך ה", אבל הם מלבישים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיסודי הדת, י"ג עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם¹² ש"כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיחך", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיצטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיחך": כאשר יהודי אומר שנמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיחך", "הנה זה עומד אחר כתלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולועגים מזה! ולא עוד אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחרף "עקבות משיחך", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [איך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיחך", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אומרים הם – שסוף סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל עכשיו אין מה למרה... ובודאי שאין לדרוש מהקב"ה להוציא את בני"י מהגלות, צריכים לשבת ולחכות, ובניתיים – זאָלן אידן שטעקן אין גלות" [=שהיהודים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא

(12) הל' מלכים רפ"א.

(11) תהלים פט, נב.